

"Η Πύλη που Καταργεί το Απόρθητο"

Συντάχθηκε απο τον/την Λέσχη ORTESSIA
Τετάρτη, 08 Δεκεμβρίου 2010 14:38

Εικόνα πρώτη

Μια φορά κι ένα καιρό, ζούσε -κάπου- ένα Κάτι. Το Κάτι αυτό είχε μόνον ένα μέλος με δυο «άκρα» □ (ή κάπως έτσι...). □ Δυο άκρα που επικοινωνούσαν στο κλειστό τους κύκλωμα αναριγώντας στον παλμό της αένας ύπαρξής τους. Ήταν πολύ όμορφα έτσι που «κουβέντιαζαν» απολαμβάνοντας την Γαλήνη τους, ανταλλάσσοντας Σοφία και Αγάπη. Η Αρμονία μέσα στο Κάτι ήταν το τραγούδι που σιγοψιθύριζε καθώς η Πληρότητα που ένοιωθε, του γεννούσε ένα αίσθημα Μακαριότητας – χαράς και αγαλλίασης.

"Η Πύλη που Καταργεί το Απόρθητο"

Συντάχθηκε απο τον/την Λέσχη ORTESSIA
Τετάρτη, 08 Δεκεμβρίου 2010 14:38

Και ήταν τόση η χαρά του που εντελώ ς πηγαία, ένοιωσε την ανάγκη να την μοιραστεί. Και τα δυο του «άκρα» στροβιλίστηκαν στην Πρώ τη του Κίνηση και το Ερωτικό τους ρίγος εκτινάχθηκε στο Χρόνο και στο Χώ ρο και το Κάτι πολλαπλασιάστηκε σε άπειρες Φρακταλικές Μονάδες.

Ανάμεσα σ' αυτές ήσασταν κι εσείς. Ήμασταν όλοι μας. Στην πρωταρχική ατόφια μας Κατάσταση, ένα Κάτι με δυο «άκρα», το (+) και το (-).

Και: «Ους το Κάτι συνέζευξε, 'Θεοί' μη χωριζέτω.»

Εικόνα δεύτερη

Τα νέα φράκταλς, ως πιστά αντίγραφα του αρχικού, είχαν τη δική τους Ελεύθερη Βούληση. Και τράβηξαν το καθένα το δρόμο του. Έγιναν Σύμπαντα, Κόσμοι, Φυσικοί Νόμοι, Όντα. Διαχωρίστηκαν σε (+) και (-) και έφτιαξαν Σύμπαντα, Κόσμους, Φυσικούς Νόμους, Όντα.

Κάποια από αυτά καμάρωσαν αυτάρεσκα τα έργα τους και αποφάσισαν πως: «ως εδώ και μη παρέκει!» και προσπάθησαν να επιβάλλουν τη δική τους νοοτροπία και στα υπόλοιπα.

Κάποια από τα άλλα όμως, διατηρώντας το εκ καταγωγής δικαίωμα της Ελεύθερης Βούλησης τους, είχαν διαφορετική γνώμη. Και το Παιχνίδι της Δημιουργίας, έγινε Πόλεμος της Επικράτησης.

"Η Πύλη που Καταργεί το Απόρθητο"

Συντάχθηκε απο τον/την Λέσχη ORTESSIA
Τετάρτη, 08 Δεκεμβρίου 2010 14:38

Μέσα σ' αυτήν την εμπόλεμη ζώνη εμφανίστηκε ένα «νέο» ον, ο Άνθρωπος.

Έφτιαξε με τη σειρά του κοινωνίες, πολιτισμό, τεχνολογία. Και κάποιοι από τους ανθρώπους, καμάρωσαν αυτάρεσκα με τα έργα τους και είπαν: «ως εδώ και μη παρέκει!».

Υπήρχαν όμως και κάποιοι άλλοι που θυμόνταν την καταγωγή και τα αναφαίρετα δικαιώματα τους και ήξεραν πως «εδώ» και «εκεί» δεν υπάρχει. Υπάρχει μονάχα «παντού» και αυτό το «παντού» ήταν το σπιτικό, η πατρίδα τους. Άγνωστη, Μυστηριώδης, Πιθανολογική και συνάμα νοσταλγικά οικεία, όπως κάθε πατρίδα. Και...

Εικόνα τρίτη

...δεν είπαν· εξάσκησαν το δικαίωμα της ελεύθερης βούλησης τους κάνοντας το επόμενο βήμα στην Εξέλιξη. Ανακάλυψαν, ή ξαναθυμήθηκαν, πώς είναι να είσαι οπουδήποτε ταυτόχρονα. Βίωσαν τις άπειρες θέσεις τους μέσα στο Παντού και ζωγράφισαν το δικό τους Κόσμο με το μελάνι της «φωτιάς και του σιδήρου».

Κι έφτιαξαν με τον Κόσμο αυτό μια Πύλη που καταργεί το Απόρθητο. Έφτιαξαν το δικό τους Χωροχρονικό Συνεχές και του έδωσαν, όχι αυθαίρετα, ένα Όνομα. Και το έριξαν, όπως ο ψαράς το δίχτυ του, στον Ωκεανό των φράκταλς. Μόνο που τούτο το δίχτυ είναι πλεγμένο από τις ίδιες τις δικές τους δυναμικές ροές και μεταλλάσσεται και μεταλλάσσει συνεχώς. Επειδή δεν υπάρχει «έτσι κι όχι αλλιώς», επειδή η διαφυγή δεν ορίζεται από αισθήματα, συναισθήματα και μορφές.

Και σάλπαραν, για το καινούργιο τους ταξίδι. Σ' εκείνον το τόπο πριν την ανεπιθύμητη απόφαση. Στο Παντού όπου γεννιέται από την αρχή ο Κόσμος που γονιμοποίησαν.

"Η Πύλη που Καταργεί το Απόρθητο"

Συντάχθηκε απο τον/την Λέσχη ORTESSIA
Τετάρτη, 08 Δεκεμβρίου 2010 14:38

Ερευνα: Λέσχη ORTESSIA - Κείμενο: Ειρήνη Λεονάρδου ©